

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 20CoP/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220206618
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Králová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1220206618.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Michaely Královej a členov senátu JUDr. Ivany Jahnovej a JUDr. Nadeždy Wallnerovej vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: I. W.Č., R. A. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom: Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa matky: T. W., R. A. XX.XX.XXXX, T. D.: H. N. D. K. K. D. - I. K., C. R. X, D., T.Č.. D. N. B.. Č.. XX/A, D., zastúpená JUDr. Nora Víglaská, advokátka, so sídlom: Laurinská 18, Bratislava, a otca: T. D., R. A. XX.XX.XXXX, T. D.: D. XX, D., o návrhu matky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07. decembra 2020, č. k. 11P/163/2020-9, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Bratislava II zo dňa 07. decembra 2020, č. k. 11P/163/2020-9, v napadnutej časti p o t v r d z u j e.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava II uznesením zo dňa 07.12.2020, č. k. 11P/163/2020-9 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil otcovi povinnosť predbežne platiť výživné na maloletého I. W., R. A. XX.XX.XXXX, v sume 100,-€ mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, vopred k rukám matky, počnúc vykonateľnosťou rozhodnutia súdu prvej inštancie. Vo zvyšnej časti súd prvej inštancie návrh matky zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia uviedol, že podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 27.11.2020 do konania vedeného pod sp. zn. 11P/28/2020 o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, sa matka domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého Simona výživným vo výške 250,- € mesačne. V rámci svojho návrhu uviedla, že keď mal maloletý 3 mesiace, odsťahovala sa z podnájmu, kde žili spolu aj s otcom maloletého, z dôvodu otcovho alkoholizmu a závislosti na drogách. Odvtedy otec prispieval na maloletého mesačne sumou 60,- € od februára 2020 do júna 2020, sumou 30,- € od júla 2020 do septembra 2020 a v mesiaci október 2020 poslal 40,- €. Keď matka žiadala o vyššiu sumu, odmietol to, s tým, že jej odkázal, aby si pýtala od štátu. Matka má pritom informácie, že otec poberá z Rakúska podporu vo výške 1.000,- € a viac a popri tom ešte pracuje. Otca opakovane žiadala o pomoc, ktorú on opakovane odmietol a vyhovára sa na zlé obdobie kvôli korone. O syna sa nezaujíma, naposledy ho videl po 8 mesiacoch na asi 1,5 min, keď s ním matka bola na návšteve u otcových rodičov. Dedko kočikoval Simona a náhodne sa stretol s otcom maloletého, ten nakukol do kočíka, povedal mu ahoj, odfoťil sa s ním a sľúbil, že sa za ním zastaví neskôr, čo sa ale nestalo. V rámci svojho návrhu matku vyčíslila aj výdavky na maloletého.

3. V rámci skutočného stavu súd prvej inštancie zistil, že uznesením súdu prvej inštancie č.k. 11P/45/2020-34 zo dňa 28.04.2020 bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd určil, že otec je oprávnený predbežne sa stretávať s maloletým I., každý nepárny týždeň v mesiaci, v utorok od 15.30 hod. do 18.30 hod., v piatok od 15.30 hod. do 18.30 hod. a v nedeľu od 9.00 hod do 12.00 hod. a každý

párny týždeň v mesiaci, v stredu v čase od 15.30 hod. do 18.30 hod. a v sobotu od 9.00 hod. do 12.00 hod., s tým, že otec si maloletého prevezme v mieste bydliska matky a na tom istom mieste maloleté dieťa matke včas a riadne odovzdá. Vo zvyšku súd návrh matky a otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Voči uvedenému rozhodnutiu podala matka odvolanie. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 11CoP/193/2020-170 zo dňa 02.09.2020 tak, že uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že na čas do právoplatného skončenia konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému vedenom na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 11P/28/2020, sa maloletý I. W., R.. XX.XX.XXXX, zveruje do osobnej starostlivosti matke, a súčasne určil, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom I. W., R.. XX.XX.XXXX, za prítomnosti matky, každý kalendárny týždeň v roku, v stredu od 15.30 hod. do 17.00 hod., a každý párny kalendárny týždeň v roku v sobotu od 09.00 hod. do 10.30 hod. s tým, že otec si maloletého prevezme a odovzdá v mieste bydliska matky, a zároveň matke uložil povinnosť maloletého na styk s otcom pripraviť a umožniť otcovi vo vymedzenom rozsahu realizovať kontakt s maloletým.

4. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 325 ods.1, § 326 ods.1, § 329 ods.1 § 331 ods.1, § 332 ods.2, Civilného sporového poriadku a §1, § 2 ods.1, § 366 Civilného mimosporového poriadku, čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, čl. 5 Zákona o rodine a vecne tým, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sčasti vyhovel a otcovi maloletého dieťaťa uložil povinnosť predbežne platiť výživné na maloletého I. W., R. A. XX.XX.XXXX v sume 100,- € mesačne. Z podaného návrhu je zrejmé, že rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti. Matka v návrhu tvrdila, že otec na výživu maloletého prispieval mesačne sumou 60,- € od februára 2020 do júna 2020, sumou 30,- € od júla 2020 do septembra 2020 a v mesiaci október 2020 poslal 40,- €, čo je podľa matky nedostatočné, a preto žiadala súd, aby otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 250,- € mesačne. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že charakteristickým znakom neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí. Výživné sa určuje v nevyhnutnej miere, a je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávneného, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu. Vyživovacia povinnosť otca voči maloletému nebola doposiaľ súdom upravená, čo môže matku stavať do nevýhodnej pozície, kedy si nie je istá v akej výške, a či vôbec otec na maloletého bude prispievať. V posudzovanom prípade mal súd prvej inštancie preukázanú existenciu potreby dočasnej, nevyhnutnej úpravy týkajúcej sa plnenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, pričom pri určení jej výšky vychádzal zo sumy životného minima určeného na neplnoleté nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (t.č. 95,96 €/mes.), zohľadňujúc aj skutočnosť, že časť nákladov na maloletého je krytá aj prídavkom na dieťa (t.č. 24,95 €/mes.). Takéto rozhodnutie je jednoznačne v záujme maloletého dieťaťa, najmä v záujme toho, aby mal zabezpečené nevyhnutné výdavky, ktorými sú predovšetkým výdavky na bývanie, stravu, hygienu, oblečenie a pod. Nakoľko súd prvej inštancie nemal preukázané príjmové a majetkové pomery otca, ako ani jeho aktuálne schopnosti a možnosti plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému, výživné upravil v miere, aká nevyhnutne pokryje odôvodnené potreby maloletého, a to do času, kým súd nerozhodne vo veci samej. Súd prvej inštancie mal teda za to, že výška výživného upravená neodkladným opatrením v sume 100,- € na maloletého I. je primeraná a zodpovedá odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa v nevyhnutnom rozsahu, preto v prevyšujúcej časti požadovanej sumy výživného súd návrh matky na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

5. Súd prvej inštancie v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia uviedol, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia nadobúda vykonateľnosť dňom doručenia. Súd bude vo veci samej pokračovať v konaní vedenom na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11P/28/2020.

6. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

7. Otec maloletého podal voči nariadenému neodkladnému opatreniu v zákonnej lehote odvolanie, v rámci ktorého uviedol, že žiada súd o zmenu sumy výživného na 50,- € mesačne, do času, kým sa uvedená situácia na Slovensku nestabilizuje a otcovi sa podarí zohnať zamestnanie, a zruší stanovenú a uvedenú výšku výživného vo výške 100,- € na syna I., nakoľko toho času nie je schopný túto sumu uhrádzať a pravidelne plniť, pretože má na to objektívne dôvody. Otec v rámci podaného odvolania uviedol, že súd prvej inštancie neskúmal jeho životnú situáciu a jeho finančné možnosti a schopnosti a nemohol sa voči tomu vyjadriť. Tak ich uvedie na pravú mieru, dlhodobo si nie je schopný nájsť

zamestnanie a to je pre neho hrozná situácia, keďže je kuchár a toto povolanie vykonáva od ukončenia školy, je vyučený kuchár a nevie si nájsť prácu. Situácia je beznádejná, práca v gastropriemysle (ale aj inde) je t.č. veľmi zlá, to všetci vedia a nikde neberú nových zamestnancov. Otec uviedol, že na syna I., odkedy nebyvajú spolu s matkou v prenájme, prispieva pravidelne a podľa jeho schopností a finančných možností šekom na osobný účet, či adresu matky syna. Otec uviedol, že matke dal vopred cez 5.000,- €, ktoré jej prišli na jej osobný účet v ČSOB banke minulý rok v lete, ktoré sa použili na ich syna a nakúpila si potrebné veci, tak nechápe, ako môže byť niekto tak cynický a chamtivý a v tomto náročnom období si stanoví sumu výživného vo výške 250,- € a tvári sa, že peniaze, ktoré od neho dostala už nie sú reálne. Otec uviedol, že nie je ani podnikateľ a ani SZČO, ako si to ona predstavuje, je dlhodobo nezamestnaný a nepoberá žiaľ žiadne peniaze na jeho denno - denné prežitie a sám má problém si pokryť základné biologické potreby a zabezpečiť si bývanie. Nachádza sa pod hranicou životného minima, čo si matka asi nevie predstaviť. Otec má za to, že matka dobre vie, v akej je teraz situácii. t. č. prišiel aj o nájom kde býval, pretože ho už ďalej nemal z čoho platiť, musel sa vysťahovať a „je takpovediac na ulici“. Prespáva po kamarátoch, kde sa len dá v tomto ročnom období a nie je to jednoduché, ale nesťažuje si. Snaží sa nejako prežiť. Sám nevie, dokedy to takto vydrží, lebo je to už neúnosné. Nechce priťažovať jeho matke, ktorá nie je so zdravím dobre, má veľké ťažkosti so štítnou žľazou, na ktorú mu aj jeho dedko vo veku 47 rokov zomrel (mal odborne povedané opakované tyreotoxikózy z hypertyreózy, na ktorú podľahol a to má aj jeho matka a vie, že stres jej nerobí dobre a môže jej to spustiť a nemusí to už prežiť, keďže mu o tom veľa krát hovorila - odborne z internetu je to názov: Graves-Basedowova choroba - choroba štítnej žľazy). Výživné, ktoré otec uhrádza pravidelne si otec každý mesiac snaží požičať, nakoľko je úplne bez finančných zdrojov nemá sám pre seba ani len na chleba, t. č. mu bola zaslaná jednorázová dávka v hmotnej núdzi vo výške 60,- € z ÚPSVaR, čo sú jeho jediné peniaze, kde je aj evidovaný ako dlhodobo nezamestnaný, a z ktorej uhradil 50,- € výživné a ostalo mu 10,- € na prežitie, čo je pre neho neúnosné. Poukázal na to, že matka poberá rodičovský príspevok, invalidný dôchodok + rodinné prídavky, bývajú spolu dlhodobo v nájme so svojou matkou u jej priateľa, takže náklady na bývanie nenesie sama. On sám nevie, ako bude ďalej fungovať a každý deň je pre neho skúškou o vlastné prežitie a nevie ako to dlho takto vydrží, keďže vonku je aj veľmi zlé počasie a zima. Chce požiadať súd, aby zrušil uvedenú výšku výživného a dožiadal si jeho finančné pomery a presvedčil sa, že je úplne bez finančných zdrojov a naozaj nie je schopný stanovenú sumu vo výške 100,- € uhrádzať. Žiaľ je to smutné, ale matke ide len o jedno, aby sa mu pomstila a dostala ho do väzenia, ako mu to stále píše, že tam ho dostane a tam skončí. Ide jej len o pomstu, nakoľko ona tým, že má kde bývať, kde spať, čo ješť tak si ani nevie predstaviť, ako sa on snaží každým dňom prežiť, keďže je vlastne na ulici, ale snaží sa synovi aspoň, čo to poslať na narodeniny a na Vianoce, čo si samozrejme musí niekde požičať. Na výživné, keď sa dá, mu požičia aj jeho matka, ktorá mu pomáha aj z toho mála čo má, aby aspoň tých pár desať eur poslal synovi. Sám nevie, ako splatí tie peniaze, čo si každý mesiac prosbou požičia od matky, ktorá ešte živý jeho sestru, lebo je nezaopatrená a študuje na vysokej škole. Žiada súd, aby zrušil rozhodnutie o výške výživného, ktoré určil, nakoľko by sa týmto dostal do nepríjemnej situácie a vznikol by mu dlh na výživnom pre už vyššie uvedené dôvody. Poukázal na to, že súd rozhoduje o výške výživného, prípadne schvaľuje dohodu o výške výživného, s prihliadnutím na schopnosti, možnosti, a majetkové pomery rodičov! Aby súd mohol deklarovať zmenu pomerov a teda zmenu výšky výživného, musí mať v súdnom konaní preukázané nielen aktuálne pomery, ale aj pomery, z ktorých vychádzalo predošlé rozhodnutie o výživnom. Otec uviedol, že v prípade dokazovania je ochotný zdokladovať svoje pomery k určení výšky výživného, alebo si ich môže súd vo svojej rézii zabezpečiť prostredníctvom úradov. Súčasne uviedol, že keby bola matka tak ohľaduplná a myslela trochu v tomto čase aj na to, že nie každý sa má dobre ako ona a snažila sa ho pochopiť, keď jej niekoľkokrát vysvetľoval jeho nezávideniahodnú situáciu, tak žiaľ jej reakcia bola, že ju to proste nezaujímá a stoj, čo stoj jej ide o to, aby ho dostala do väzenia. Uviedol, že ho to neskutočne trápi, že nie je schopný prispievať viac, uvedomuje si to, ale je v situácii, ktorú mu naozaj nemá kto závidieť. Sám má problém prežiť každý deň a nie sa dostať do problému s neplatením výživného, nakoľko je pre neho v tomto čase veľmi vysoké a to mu nikto nepožičia, keďže dnes má každý sám problém s prežitím, keď dnes ani sám nevie, čo bude zajtra.

8. Matka sa vyjadrila k odvolaniu otca a uviedla, že práve preto, že súd prvej inštancie nemal možnosť poznať aktuálnu životnú situáciu otca, určil výšku jeho vyživovacej povinnosti, ktorá tento fakt zohľadňuje. Konajúci súd v bode 19. svoje rozhodnutie z tohto titulu náležite aj odôvodňuje cit. „...Vyživovacia povinnosť otca voči maloletému nebola doposiaľ súdom upravená, čo môže stavať matku do nevýhodnej pozície, kedy si nie je istá v akej výške a či vôbec otec bude na maloletého prispievať. V posudzovanom prípade mal súd preukázanú existenciu potreby dočasnej nevyhnutnej úpravy, týkajúcej sa plnenia vyživovacej povinnosti otca k maloletému dieťaťu, pričom pri určení jej výšky vychádzal zo

sumy životného minima určeného na nepľnoleté, nezaopatrené dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona (t. č. 95,96 eur/mes.), zohľadňujúc aj skutočnosť, že časť nákladov na maloletého je krytá aj prídavkom na dieťa (t. č. 24,95 eur/mes.). Takéto rozhodnutie je jednoznačne v záujme maloletého dieťaťa, najmä v záujme toho, aby mal zabezpečené nevyhnutné výdavky, ktorými sú predovšetkým výdavky na bývanie, stravu, hygienu, oblečenie a pod. Nakoľko súd nemal preukázané príjmové a majetkové pomery otca ako ani jeho aktuálne schopnosti a možnosti plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletému, výživné upravil v miere, aká nevyhnutne pokryje odôvodnené potreby maloletého, a to do času, kým súd nerozhodne vo veci samej...“ Otec sa vo svojich všetkých písomných vyjadreniach doručovaných súdu opakovane odvoláva na sumu 5.700,- €, ktorú poukázal matke na jej osobný účet a žiada, aby bola táto suma zohľadnená ako vyživovacia povinnosť. V tejto súvislosti matka uviedla, že peniaze vo výške 5.700,- € otec vložil na účet matky dňa 10.9.2019, pretože on sám účtom v banke nedisponoval. Peniaze z účtu vyberali matka a otec spoločne. Z týchto peňazí v danom čase zariadili byt na Vietnamskej ul., ktorý mali matka a otec v prenájme, uhrádzali z nich 500,- € mesačne nájomné, z tejto sumy otec vrátil z titulu pôžičky 800,- € svojej matke a taktiež titulom pôžičky, kamarátovi L. H., vrátil sumu 1.000,- €. Z tejto sumy si otec nakúpil aj oblečenie a základné osobné veci, nakoľko v tom čase nemal žiaden svoj šatník. Matka v tom čase bola v 7. mesiaci tehotenstva, a je teda ťažko možné chápať dané prostriedky ako predplatné na výživné, keď de facto boli tieto prostriedky spotrebované na osobné potreby, osobný život ešte skôr, ako sa maloleté dieťa narodilo. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonnou povinnosťou bez ohľadu na ich aktuálnu finančnú situáciu. Matka v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu uviedla, že ešte v júli 2020 otec v sms komunikácii svojim známym uvádzal, že je evidovaný na úrade práce v Rakúsku a tam poberá podporu v nezamestnanosti. Súčasná spoločenská situácia nie je jednoduchá pre nikoho. Otec má 31 rokov, je mladý človek, ktorý musí sám vnímať, že pokiaľ jeho doterajšie pracovné zameranie - kuchár, nie je uplatniteľné na trhu práce, má stále možnosť sa zamestnať v napr. v spoločnostiach Lidl, Amazon, Billa, Alza, ktoré nových uchádzačov o zamestnanie neustále prijímajú. Ak je snaha a vôľa, zamestnať sa aj v dnešných, pre každého ťažkých časoch, určite dá. Otec má šancu preukázať, ako vo svojich vyjadreniach opakovane uvádza, že je zodpovedným rodičom, a rozumie všetkému, čo rodičovstvo so sebou prináša, k čomu neodmysliteľne patrí aj vyživovacia povinnosť rodičov. Matka uviedla, že preto navrhuje, aby odvolací súd, uznesenie Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 11P/163/2020 zo dňa 07.12.2020, ktorým nariadil neodkladné opatrenie - povinnosť otca prispievať na výživu maloletého I. W., R.. XX.XX.XXXX sumou 100 € mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky, počnúc vykonateľnosťou rozhodnutia, ako vecne správne potvrdil.

9. Odvolací súd preskúmal vec súc pritom nebol viazaný rozsahom ani dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 Civilného mimosporového poriadku), túto prejednal bez nariadenia pojednávania, keď pre nariadenie pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku neboli splnené zákonné podmienky (nebolo potrebné doplniť, respektíve zopakovať dokazovanie, nevyžaduje to dôležitý verejný záujem) a dospel k záveru, že odvolanie otca, nie je dôvodné a uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné, ako vecne a právne správne potvrdiť (§ 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku).

10. Podľa § 65 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je viazaný rozsahom odvolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu.

11. Podľa § 66 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok odvolací súd nie je odvolacími dôvodmi viazaný.

12. Podľa § 67 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok na vady konania pred súdom prvej inštancie prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

13. Podľa § 366 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

14. Podľa § 367 ods. 1 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

15. Podľa § 367 ods. 3 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

16. Podľa § 367 ods. 4 zák.č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia súd môže doručiť účastníkom až pri uskutočnení jeho výkonu, ak je predpoklad, že by bol výkon rozhodnutia inak zmarený. Účastníkom, ktorí neboli prítomní pri výkone uznesenia, doručí súd uznesenie spolu so zápisnicou o priebehu výkonu dodatočne.

17. Účelom neodkladného opatrenia je dočasne upraviť pomery účastníkov, či už pred začatím konania alebo v priebehu konania. Možno ho nariadiť len vtedy, respektíve dovtedy, kým nie sú dané podmienky pre konečné rozhodnutie vo veci. Zásadne sa ním neprejudikuje právo účastníkov a tretích osôb. Stráca svoje opodstatnenie akonáhle súd poskytne ohrozenému alebo porušenému právu definitívnu ochranu. Musí byť pritom daná aspoň naliehavá potreba predbežnej úpravy a nárok musí byť osvedčený.

18. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že vo veci samej sa vedie na súde prvej inštancie konanie o úpravu práv a povinností k maloletému Simonovi vedené pod sp.zn. 11P/28/2020. Toto konanie doposiaľ nie je právoplatne skončené.

19. Odvolací súd sa stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorý určil neodkladným opatrením otcovi povinnosť platiť výživné na maloletého I. sumou vo výške 100,- € mesačne, počnúc vykonateľnosťou uznesenia súdu prvej inštancie, nakoľko má za to, že výživné v tejto výške bude zatiaľ v nevyhnutnej miere pokrývať odôvodnené výdavky na zabezpečenie potrieb maloletého, a to aj najmä s prihliadnutím na deklarované výdavky maloletého I. vyčíslené matkou. Otec v rámci svojho odvolania tvrdí, že toho času je nezamestnaný, nemá ani možnosť nájsť si prácu, nemá stabilné bývanie, finančné prostriedky si požičiava, žije na hranici životného minima, a maloletému poskytuje mesačne výživné vo výške 50,- €, nakoľko viac nedokáže platiť. V tejto súvislosti aj s poukazom na dôvody otca uvedené v rámci podaného odvolania odvolací súd uvádza, že v dnešnej zložitej a ťažkej dobe sú dôvody otca uveriteľné a žiaľ môžu aj reálne zodpovedať skutočnému stavu. Na druhej strane je si treba tiež uvedomiť, že maloleté dieťa nie je schopné samé sa živiť, a preto je výživou odkázané na svojich rodičov. Samotná skutočnosť, že otec je toho času nezamestnaný a bez finančných prostriedkov nemôže byť žiaľ dôvodom na určenie nízkej vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu. Rodič je ten, ktorý má povinnosť sa o maloleté dieťa postarať a to nielen osobnou starostlivosťou, ale aj prostredníctvom úhrady výživného. Tak, ako správne uviedla právna zástupkyňa matky v rámci svojho vyjadrenia k odvolaniu, je treba zdôrazniť, že otec je mladý, 31-ročný muž, bez závažných zdravotných problémov, ktorý v dnešnej dobe by mal prijať akúkoľvek prácu, a to nielen z dôvodu zabezpečenia svojich potrieb, ale aj za tým účelom, aby si dokázal splniť svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť. Pokiaľ otec odmieta prijať akúkoľvek inú prácu, hoci v Bratislave sú možnosti prácu (hoci nie podľa vyštudovaného odboru) si nájsť, nemôže odvolací súd prihliadnuť k dôvodom otca uvedených v rámci podaného odvolania, nakoľko otec sám svojím konaním môže zvrátiť daný stav. Na základe uvedeného odvolací súd ustálil, že dôvody uvedené otcom v rámci podaného odvolania nie sú spôsobilé zmeniť správnosť záverov súdu prvej inštancie, nakoľko otec má možnosť aj v dnešnej dobe sa zamestnať a zabezpečiť tak nevyhnutné výživné pre svoje maloleté dieťa. Osobné, zárobkové a majetkové pomery otca bude súd skúmať, avšak až v rámci konania vo veci samej, nakoľko v rámci konania o nariadenia neodkladného opatrenia na vykonávanie dokazovania nie je zákonný priestor. Inak povedané, až v konečnom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie uvedie výšku vyživovacej povinnosti k maloletému I., na základe vykonaného dokazovania. Pri určovaní výživného a to aj v rámci nariadeného neodkladného opatrenia sa určuje výživné iba v tzv. nevyhnutnej miere. Zo zostávajúcimi námietkami otca, uvedenými v rámci jeho odvolania sa vysporiada súd prvej inštancie v konaní vo veci samej. Na základe uvedeného odvolací súd výrok uznesenia súdu prvej inštancie, vzťahujúci sa k dočasnému určeniu výšky vyživovacej povinnosti na maloletého Simona, ako vecne a právne správny potvrdil (§ 387 ods.1, 2 CSP).

20. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011, § 393 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).